

רע"פ 1602/17 - מחמוד נאצר נגד יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים

רע"פ 1602/17

לפני:
המבקש:

כבוד השופט א' שהם
מחמוד נאצר

נ ג ד

המשיבה:

יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים, מיום 9.2.2017 בע"פ
13067-01-17, שניתן על ידי כב' השופטת ח' מרים
לומפ

בשם המבקש:

עו"ד מוחמד עליאן

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' מרים לומפ), בע"פ 13067-02-17, שניתן ביום 9.2.2017. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופטת ת' נמרודי), בב"ש 8822/16, מיום 8.12.2016, אשר נסבה על צו הריסה מנהלי שהוצא כנגדה.

2. בהחלטתי מיום 20.2.2017, הוריתי על עיכוב ביצוע צו ההריסה המנהלי, עד למתן החלטה בבקשת רשות ערעור.
ז.

רקע והליכים קודמים

3. ביום 29.08.2016, חתמה המשיבה על צו הריסה מנהלי, בהתאם לסעיף 238(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק), כנגד בניין שהוקם על מקרקעין בנצ. 224270/633800, עיסויה ירושלים, אשר תואר כמבנה בבניה מבטון ואבן, בשטח של כ-130 מ"ר (להלן: צו ההריסה). צו ההריסה הודבק על גבי המבנה ביום 5.9.2016.

המבקש הגיש בקשה לביטולו של צו ההריסה, לבית המשפט לעניינים מקומיים, אשר דחה את הבקשה, בהחלטתו מיום 8.12.2016. בית המשפט לעניינים מקומיים ציין בהחלטתו, כי המבקש לא הציג ראיה כלשהי, המלמדת על מדיניות הוועדה המחוזית לתכנון ובניה בירושלים (להלן: הוועדה המחוזית) להימנע מהוצאת צווי הריסה מנהליים בתוך שכונת מגורים. בית המשפט לעניינים מקומיים הבהיר, בהקשר זה, כי גם ככל שמדובר במדיניות, רשאית המשיבה לשנות סדרי עבודה במרחב התכנוני המחוזי, לפי הצורך ועל פי שיקולים מקצועיים של הוועדה המחוזית. בנוסף, קבע בית המשפט לעניינים מקומיים, בהתאם לחזקת התקינות המנהלית, כי מענה המשיבה לפנייתה של הוועדה המחוזית ניתן כדין, על ידי מי שמוסמך מטעמה לעשות כן. בית המשפט לעניינים מקומיים הוסיף ועמד על העובדה, כי לא קיים פגם בהסמכתו של סגן מתכננת המחוז, החתום על התצהיר ששימש בסיס להוצאת צו ההריסה, וכן, דחה את טענת המבקש בדבר אכיפה בררנית ושיקולים זרים בהוצאת צו ההריסה, בציינו כי הוא לא הניח כל תשתית עובדתית לביסוסן של טענות אלו. לבסוף, ציין בית המשפט לעניינים מקומיים, כי צו ההריסה הינו כלי מידתי, הקבוע בחוק לצורך מיגורה של תופעת הבניה ללא היתר, ועל כן דחה את טענת המבקש באשר לפגיעה בזכות הקניין.

המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, שנסב על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים. ביום 9.2.2017, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, בקובעו כי לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים. בית המשפט המחוזי הדגיש, כי הביקורת השיפוטית על מתן צו הריסה מנהלי היא מצומצמת, וגם כאשר נפל פגם בהוצאת צו הריסה, יש לבחון את נפקותו, בהתאם לעקרונות דוקטרינת הבטלות היחסית. בנוסף נקבע, כי המבקש לא הוכיח קיומה של עילה חוקית או פסיקתית לביטול צו ההריסה בעניינה, שעה שהמבנה הוקם ללא היתר בניה כדין, בנייתו לא הושלמה והוא לא היה בשימוש. זאת, על בסיס ממצאי העובדתיים של בית המשפט לעניינים מקומיים, בהם לא מצא בית המשפט המחוזי מקום להתערב. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי מר פרנקל היה רשאי להסתמך על תצהירו של המפקח, אף שלא נכח במקום בו הוקם המבנה, וכי בדין דחה בית המשפט לעניינים מקומיים, את טענות המבקש בדבר קיומם של פגמים בהסמכתו של מר פרנקל, ובהודעת הסירוב שניתנה על ידי הוועדה המקומית לתכנון ובניה. בנוסף, דחה בית המשפט המחוזי גם את טענות המבקש באשר לסמכות הוועדה המחוזית להוצאת צווים באזור בו ממוקם המבנה; ובנוגע לקיומם של שיקולים זרים בהוצאת צו ההריסה ואכיפה בררנית.

הבקשה לרשות ערעור

4. בבקשה שלפניי, משיג המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. המבקש חוזר על הטענות שהעלה בפני הערכאות הקודמות, ובכלל זאת: קיומו של פגם בהסמכתו של סגן מתכננת המחוז, החתום על התצהיר, ששימש בסיס להוצאת צו ההריסה, ובהודעת הסירוב שניתנה על ידי הוועדה המקומית; וקיומו של ניגוד עניינים בהליך הוצאת צו ההריסה.

דין והכרעה

5. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך; או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 1136/17 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (28.3.2017); רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/16 בדיר נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017)). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות. חרף ניסיונותיו של המבקש לעטות על בקשתו כסות של שאלות משפטיות עקרוניות, הרי שהיא נוגעת, לאמיתו של דבר, לעניינו הפרטי של המבקש, הא ותו לא. בנוסף, טענות המבקש כבר הועלו, אחת לאחת, בפני ערכאת הערעור, אשר התייחסה אליהן ודחתה אותן לגופן, ומשכך, נראה כי הבקשה מהווה ניסיון לערוך "מקצה שיפורים" לתוצאת הערעור, ניסיון שאין להיעתר לו (רע"פ 7665/16 א. סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016)(להלן: עניין א. סביח); רע"פ 9632 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016)(להלן: עניין מקוריה)). די בטעמים אלו, על מנת לדחות את הבקשה.

6. למעלה מן הדרוש, אציין את זאת. טענותיו של המבקש משיגות, הלכה למעשה, על קביעות שבעובדה אשר נעשו על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים. זאת, שעה שידוע כי התערבות ערכאת ערעור בממצאים מעין אלו, אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית, תיעשה במקרים חריגים ומצומצמים בלבד, לא כל שכן עת עסקין ברשות ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017); עניין מקוריה; עניין א. סביח). בענייננו, קבע בית משפט לעניינים מקומיים, לאחר שמיעת העדויות ובחינת כלל הראיות שהוגשו לו, כי המבקש לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח קיומם של פגמים בהוצאת צו ההריסה, המצדיקים את ביטולו - הדברים אמורים הן בהתבסס על עילות סעיף 238א(ח) לחוק, והן על סמך העילה הפסיקתית, הבוחנת האם נפל פגם פרוצדורלי או פגם בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת. עוד קבע בית המשפט לעניינים מקומיים, כי המבנה הוקם ללא היתר בניה כדין, ובנייתו לא הושלמה. הנני תמים דעים עם בית המשפט המחוזי, בקובעו כי אין מדובר במקרה חריג, המצדיק התערבות בקביעות אלה. עוד אוסיף, כי לטעמי לא נפל פגם בהסמכתו של סגן מתכננת המחוז לחתום על התצהיר, אשר עמד בבסיסו של צו ההריסה, ובדין קבע בית המשפט המחוזי, כי אין ולא היה חשש לניגוד עניינים.

7. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחת בזאת. ההחלטה בדבר עיכוב הביצוע, מיום 18.4.2017, מתבטלת בזאת, וניתן לבצע את צו ההריסה לאלתר.

ניתנה היום, כ"ח בניסן התשע"ז (24.4.2017).

ש ו פ ט